Och sad' med en så hurtig min:
Nog sög hon bra, men jag fick satt'em.

7.

Och sen i Kyrkan, båst jag satt
Och såg et hål på nya floret!
Och sad' åt Mamma; tänk! hwad spratt!
Så stod han midt för oß i Choret.
Och hade Pappa sett hans här!
Det war så långt — ja som min kappa,
Och brunt, som Caffe, når jag slår
Helt litet grädda i för Pappa.

8.

Och hwit och röd, som milk och bär,
Stod han, så splitterbar i barmen:
Och med en rock, som himmeln der,
War han som jag, så trind om armen.
Tänk! at jag ännu i all min dar
Sett ingen så'n! — so tyst! min Amma
Beskref Guds änglar: och der war
I drömmen en — ja just densamma.

9.

Men hör nu Pappa! — båst jag set,
Så brinner jag så röd i synen;
Och dosan föll ur bänken ner,
Pladask med alla sockergrynen.
Och Herre Gud han såg sig om
Med så'na stora, röna ögon.
Jag wet nu intet hwad det kom
Ifrån de röna, bruna ögon.

10. Det

10.

Det war så godt, det war så ömt!
Jag hade lust at ta'n i famnen.
Det war som om jag hade drömt,
Når Presten i en hast sad' Amen.
Hwar är min handske? sad' jag då;
Du har ju honom på dig, flicka!
Sad' Mamma; och jag skämdes så!
For han just förbi och nicka.

11.

Och sen, når jag kom hem, och låg
I fönstret: gick han åtta gånger
På gatan af och an, och såg
Hit opp, och helsa alla gånger.
Det ringer! tyst! hwar är mit flor?
Wi ska wål, Mamma! dit wi åma.
Wet Pappa, at jag aldrig for
Ju någon aftonsång så gerna.

Den Andra:

1.

Hwi prisas så högt wåra Fäder?
Hwi yrkas at lefwa som de?
De härjade Länder och Städer,
At så hwad oß Freden kan ge.

Man

GS 671

Exemplaret folior 12.

2.

Gritige fla meb mynt belafta,
Bladna Bucaterna, tadna odj fafa!
Od de ei min Bilia, mit behag;
Bra flelf, bjuda andra wil jag.

3.

Bdatte de trdna frit wid flatten,
Gulna af fargher odj trutnfot odj matrem:
Od de ej mtn milja, mit behag;
Ja godt wtn odj god fdrg det wil jag.

4.

Hjelfar, fom efter dran trafta,
Hfta fa gerna at Bredbrddet flagra,
Det de min wilja, mit behag;
Brida am idland brddet wdl jag.

Gale, tryckt hos Lars Pers Sundqvist 1820.

I.

Wet söta Pappa! då jag for
I Ons så snällt til Ottesången,
Och lyste med mit hwita flor,
Som en Prinsessa, första gången —
Det floret! som den Bocken bar
Åt mig til Jul: och wille stånga,
Och jag skrek til, och tänk! det war
Bror wills med horn så långa, långa!

2.

Det floret, hwad det klädde mig
Med lilla rosenröda tröjan!
Och Mormor sad' Gud signe dig!
Du är så wacker med den slöjan,
Som Magdalena, der hon står
Inunder JEsu Korss, och gråter —
Och wid det ordet föll en tår
På Mormors stora Bibel åter.

3.

Och Pappa slog mig med min Want,
Och sad' jag war en liten näbba.
Och Stella såg så obekant
Uppå mig, och begynte bjäbba.

Och

Och Pappa lyfte flell mig opp
Å bresha fådan bredwid Mamman:
Och flatelig! for Grunte med et hopp
Ut genom Porten i berlamman.

4.

"Hanerne! se inter på sig få,
Gitt vaf" — sad' flon mor i vaden:
Och når jag lyfte hufwet åt:
Hurawed! war hufwan öfwer baden,
Och åbg i wädret opp och ner,
Hufl som wåt flora, hwita hufwa:
Och alsvig ändte jag at wer
Å se min enda granna hufwa.

5.

Men er lu ire! som en få når,
Å wadder age: och i bilnen,
Hall ingen bad, for han få lått,
Som Wilhelms finurra, öfwer brinsen;
Och fått så sad' i bandet faff,

De Göther nu lågo i gruset,
Och Romarne flogos som pack.

5.

Än fortfor dock Göthen at gästa
Winländerne ofta och tidt;
Men Fransmannen höll för det bästa
At höfligt sig göra dem qwitt.
Han utbad sig ödmjukt den åra
(Fransosen är alltid poli)
At skicka det win wi förtära,
Och dertil straxt samtyckte wi.

6.

I werlden man alltid skall spörja:
Med höflighet, höflighet wins —
Nu sielfwe wi derom besörja
At Win hämtas hit hwar det finns
Och aldrig utwandra wi mera
At mordiskt om tårarna släss.
Må Handel och Sjöfart florera,
Så dricka wi gladast hos oss!

Den Tredje:

I.

Lärde med fåfäng kunskap blänka,
Tåra sit lif med at grubbla och tänka!
Så är ej min wilja, mit behag;
Wara dum och bli gammal will jag.

a. Gl